

ПРЕС КЛИПИНГ

20.јануар 2012.

НАСЛОВИ

- Изборни систем треба мењати;(стр.2)
- Синдикати се угледају на мале партије;(стр.3)
- Синдикати пред вратима политичких странака;(стр.5)
- Идемо самостално на изборе ако се договоримо са Самосталним синдикатом;(стр.6)
- Нови талас покупљења;(стр.7)
- Крагујевац: Фијат запослио 97 радника;(стр.8)
- Породиље без подршке државе;(стр.8)
- ТЕНТ: Штрајк настављен, струја без застоја;(стр.9)
- Плате у Сурчину трипут веће него у Сврљигу;(стр.10)
- „Југоремедији” прети стечај;(стр.12)
- Ко не буде платио на време, суд ће му узети новац за пет дана;(стр.12)
- Годишње се одобри 2.500 захтева за запошљавање странаца;(стр.15)
- За четири године запослено 39.000 Војвођана;(стр.16)
- На црно ради 30.000 странаца?;(стр.17)
- Заједнички против пропадања;(стр.18)

Изборни систем треба мењати

Из новог стратешког опредељења синдиката да уђу у политику користи могу да имају само политичке партије којима се придружи и понеки човек из синдиката.

Врло лако може да се догоди да се најновији покушај синдиката да утичу на одлуке које доносе политичари заврши неком нагодбом. Странке мисле да синдикати могу да привуку неке гласове, а однос снага на политичкој сцени такав је да је сваки глас веома важан, каже директор ЦЕСИД-а **Марко Благојевић**.

Имају ли синдикати уопште капацитет за улазак у политику кроз изборни процес?

Неки синдикати имају политички капацитет, али он је у сваком случају ограничен. Није довољан за самосталан наступ, али је довољан да синдикат буде добар „зачин“ за неку предизборну коалицију. Из тог њиховог новог стратешког опредељења да уђу у политику користи могу да имају само политичке партије којима се они придруже и понеки човек из тог синдиката. Јер, у тренутку када изађу на изборе престаће да буду синдикати и постаће нека врста политичке партије.

Синдикат, по правилу, за права радника треба да се бори без обзира на то ко је на власти. Само кроз притисак на власт или кроз сарадњу с влашћу, ако таква опција уопште постоји, синдикати могу да се изборе за права радника.

Да ли су синдикати, нудећи се политичким странкама, изашли на неку врсту политичке берзе на којој се тргује гласовима?

Нормално је да су се бацили на берзу, па ко купи - купи. Необично је њихово опредељење да се одрекну синдиката и постану политичка партија или део неке политичке партије. Када то постану, нормално је да ће тежити да направе што бољи аранжман.

Које политичке партије они „гађају“?

Тежиће аранжману с неком партијом која је у довољној мери популарна да пређе цензус, а свака која то учини кандидат је за партнера у будућој коалицији јер ће се, извесно је, правити коалиционе владе више партија. Неће бити лако саставити владу ко год да буде у позицији да је саставља и странке то одавно знају.

Да ли је могуће прецизније дефинисати подршку коју партије у бирачком телу могу да имају од савеза са организацијама попут синдиката?

За прелазак цензуса од пет одсто потребно је око 200.000 гласова. „Цена“ сваког наредног посланичког места је око 15.000 гласова, што значи да подршка онима који се нуде да повећају број мандата неке коалиције или партије не мора да буде нарочито велика.

Дакле, чињеница је да су и други субјекти постали свесни потенцијалних могућности које таква ситуација нуди, а партије су постале свесне користи које могу да имају чак и из сарадње с неким који нису нарочито јаки. Сад имамо наговештаје да ће се с напредњацима повезивати удружења инвалида, избеглица и слично. Утисак је да партије сматрају да међу кандидатима за предизборне коалиције не постоје они које треба одбацити зато што су мали.

Да ли је то повезано са изборним системом?

Изборни систем какав у Србији имамо посланике нераскидиво везује за странке, а не за бираче.

Не мислим да је то добро. Да је систем другачији правили би се и аранжмани другачији од оних којима синдикати и партије сада теже. Било би веома важно да се крене ка промени изборног система, и то на начин који је већ дефинисан Нацртом закона о избору народних посланика. Тај документ је урадило Министарство за државну управу и локалну самоуправу, али никада није стигао до Владе Србије. Закон предвиђа да бирачи директно гласају за кандидате које познају и који треба да буду представници одређене изборне јединице, а не за листе које су под контролом странака.

аутор: ДЈ извор: Нови магазин

<http://www.novimagazin.rs/blog/sindikati-se-ugledaju-na-male-partije>

Синдикати се угледају на мале партије

У земљама попут Србије и других држава бивше Југославије ни синдикална ни партијска сцена нису до краја профилисане. Отуда се иде на једнократне договоре типа: ти мени подршку, ја ћу теби гласове

Цивилне друштвене организације свуда у свету утичу на политику. То нарочито важи за синдикате и асоцијације послодаваца, због чега треба имати разумевања за настојања синдиката у Србији да остваре такав утицај, каже **Зоран Стојиљковић**.

Да ли то значи да захтеве синдиката за посланичким местима, а можда и неким другим функцијама, треба да посматрамо као нормалне и очекиване?

Разумем њих и њихове захтеве, али је основни проблем у томе што се све претворило у неку врсту политичке трговине, где синдикати покушавају да дођу до утицаја на власт тако што траже да им подршка одређеној партији обезбеди посланичка места. Заузврат се обећавају десетине хиљада гласова, а да претходно нису утврђена никаква правила игре.

На која правила игре мислите?

Основна правила би требало да се тичу макар онога што је записано у Уставу - да је Србија правна држава и демократски одговорно друштво и да се одлуке доносе у процесу дијалога. Лепо би, рецимо, звучало да синдикати траже да пореске олакшице не добијају послодавци који не плаћају порез, да траже да се смањи број чланова парламента и трошкови које држава има...

Нисмо, дакле, видели ништа од њиховог програмског концепта када је реч о разговорима с политичким партијама. А нужно је испостављати такве захтеве, а не тражити да се добију посланичка или министарска места. Синдикати су, такође, могли да успоставе неку врсту међусобне координације и да изађу са јасном листом захтева. Тек на основу тога могла би дасе упути јасна порука јавности.

Шта је понукало синдикате у Србији да се одреде за овакав приступ?

На примеру политичких партија попут ПУПС-а видели су да и најмањи коалициони партнер може да има велику политичку тежину и да битно утиче на доношење одлука. Логично је да покушавају да следе ту шему.

Синдикати су, иначе, раније имали више различитих покушаја да утичу на доношење одлука. АСНС је, рецимо, 2007. године изашао на изборе. Нису добили ни онолико гласова колико су успели да прикупе за пријављивање изборне листе. Независност је покушала да направи уговор о развоју и запошљавању са странкама које су 2004. године дошле на власт. Али, од тренутка када су постале владајуће, те странке су заборавиле на уговор. Тај синдикат је безуспешно покушавао и нагодбу са ДС-ом.

После свега, синдикати су изгубили нерве. Више не верују у могућност правог социјалног дијалога, а ни у могућност да, у жеку кризе, протестима нешто постигну. Због тога се одређују за модел који су видели код политичких странака.

Има ли сличних покушаја синдиката да утичу на доношење одлука и у другим земљама?

Постоје различити начини да се то постигне. Један је лобирање и заговарање интереса, други су јавне кампање у медијима, а трећи је утицај кроз социјални дијалог у земљама у којима је таква врста дијалога институционализована. Директна комуникација са странкама је тек четврти начин утицаја синдиката на доношење одлука.

У земљама у којима је политичка сцена стабилна синдикати у странкама имају партнере с којима сарађују дуже времена. Та веза укључује и заједничке органе и међусобну координацију. Постоји и пракса да се у страначке органе бирају представници синдиката. Примери за овакву врсту сарадње јесу однос лабуриста и синдиката у Великој Британији, као и однос синдиката и социјалдемократских партија у скандинавским земљама.

У земљама попут Србије и других држава бивше Југославије ни синдикална ни партијска сцена нису до краја профилисане. Отуда се иде на једнократне договоре типа: ти мени подршку, ја ћу теби гласове.

аутор: ДЈ извор: Нови магазин

Синдикати пред вратима политичких странака

Синдикати желе директно учешће у власти, вероватно с циљем да после формирања владе тргују 'својим' посланичким местима и тако утичу на доношење важних одлука

Најава да ће се синдикати, а можда и различита удружења, попут избегличких, укључити у предизборну кампању, показатељ је очекивања да ће предстојећи парламентарни избори бити обележени одсудном борбом буквално за сваки глас. За сваку странку чак и десетак хиљада гласова права је драгоценост која може одлучити о преласку цензуса или о једном посланику више у парламенту, а за синдикате и удружења то је прилика да се докопају удела у власти.

Истраживања јавног мњења показују да је у овом тренутку опредељено (дакле, изаћи ће на изборе и знају за кога ће гласати) око два милиона и 700.000 бирача. Будући да је излазност на изборе обично око четири милиона и 200.000 бирача, следи да је више од половине простора на политичкој сцени већ попуњено. Странке ће се, дакле, „тући“ за око милион и 300.000 гласова неопредељених бирача.

Подршка синдиката на изборима није ништа неуобичајено на српској политичкој сцени, али сада се први пут догађа да они показују амбицију да преговарају с партијама о броју посланичких места која ће њима припасти. Желе, дакле, директно учешће у власти, вероватно с циљем да по формирању владе тргују „својим“ посланичким местима и тако утичу на доношење важних одлука.

Није тешко претпоставити да ће посланичка места, уколико заиста буду прављени овакви предизборни пактови синдиката и странака, припасти виђенијим синдикалним лидерима. Посланичко место само по себи значи сигурно запослење са солидном платом, што може да буде додатни подстицај синдикатима да теже оваквој врсти договора са странкама. А ту су и друге предности које посланичко место даје, попут могућности успостављања солидних веза и слично.

Синдикати ће, наравно, тврдити да све раде како би заштитили интересе радника и да искуство са српске политичке сцене показује да другог начина за постизање тог циља, осим директног учешћа у власти, и нема. То је вероватно тачно, али је питање шта ће се уопште догодити са ионако slabим српским синдикалним покретом када се директно укључи у политику.

Вероватноћа да ће синдикалне центре на овај начин успети да поврате поверење радника чини се у овом тренутку веома бледом. Јер, на српској политичкој сцени, на којој доминирају уски страначки интереси а страначка руководства преузимају прерогативе извршне и законодавне власти, добре намере пропадају метеорском брзином, а синдикати и њихове вође ни издалека нису оспособљени за борбу на том терену.

О разлозима за најаву уласка синдиката у политику, изгледима за успех такве иницијативе, искуствима синдиката у другим земљама, утицају изборног система на трговину гласовима и другим питањима везаним за односе синдиката и политичких партија за портал Новог

магазина [говоре професор Зоран Стојиљковић](#) и [директор ЦЕСИД-а Марко Благојевић](#).

http://www.danas.rs/danasrs/politika/imamo_bogat_miraz_.56.html?news_id=232309

Расим Љајић, лидер СДПС, за Данас

Имамо богат мираз

Идемо самостално на изборе ако се договоримо са Самосталним синдикатом

Аутор: Мирјана Р. Миленковић

Београд - Социјалдемократска партија Србије изаћи ће самостално на изборе уколико с нашим природним савезником Савезом самосталних синдиката Србије постигнемо предизборни договор. Спремни смо да им понудимо место министра рада и, наравно, одређен број посланичких мандата.

Уколико такав договор на републичком нивоу будемо постигли, он ће бити преликан и на локалу. Једна тура разговора са челним људима СССС већ је обављена, али смо оставили и њима, али и нама могућност да разговарамо и с другим потенцијалним коалиционим партнерима - каже за Данас Расим Љајић, председник СДПС. Наш саговорник уједно истиче да неће разговарати са Асоцијацијом слободних и независних синдиката, јер сматра да то не би било коректно према СССС.

СДПС ће разговарати с пет странака с којима је и до сада имала неформалну комуникацију овим поводом, а то су ДС, ЛДП, ПУПС, СПС и УРС. „Логично је да прво разговарамо с демократама, с којом смо већ били у изборној коалицији. Чекамо њихов позив и верујем да ће се то десити већ наредне недеље,” наводи Расим Љајић.

СДПС ће имати своје услове. Како најављује Љајић, инсистираће на суштинским питањима као што су спровођење истинских реформи у друштву и стварање функционалне, али не по сваку цену мале владе.

„Нећемо дозволити да нас ико уцењује и потцењује. Нећемо пристати на мрвице. Наравно, једна од тачки разговора биће и број посланичких мандата“, објашњава Љајић, а на нашу примедбу да медијске спекулације како му ДС нуди премијерско место и није мрвица, одговара да њему то „ама баш нико није понудио“. „Премијера треба да има странка која оствари највећи успех на изборима”, поручује Љајић.

На питање да ли СДПС заиста одбацује сваку могућност разговора о коалицијама са Српском напредном странком, наш саговорник каже да је савез с напредњацима на републичком нивоу

просто нереалан. Ипак, „коалиција са СНС на локалу је реална могућност и ми већ имамо општине и градове где се стварају такви савези“, каже лидер СДПС и објашњава да људи у Сврљигу или Бабушници боље од њега знају с ким могу да сарађују.

Упитан шта њега и његову странку чини тако добром „удавачом“ да сви желе с њим у коалицију, Љајић одговара да је то вероватно „мираз који са собом СДПС носи“.

„Свако би пожелело да овако организована странка буде уз њега. Имамо 160 општинских одбора и потпуно развијену страначку инфраструктуру. То нису Потемкинова села, већ реалност“, закључује Расим Љајић у разговору за Данас, подсећајући да ће СДПС најкасније до 19. фебруара донети одлуку с киме ће изаћи на изборе.

Напредњаци: Наша врата још отворена

СНС не замера Расиму Љајићу на изјави да не жели с том странком на републичке изборе, изјавила је јуче Јоргованка Табаковић, функционер напредњака. „Не замерамо, Томислав Николић је много пута показао да није сујетан човек. Наша врата остају отворена, избори још нису расписани“, рекла је Табаковић на конференцији за новинаре.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:362671-Novi-talas-poskupljenja>

Нови талас поскупљења

Д. М.

Пристижу у трговине нови, „тежи“ ценовници за млеко, намазе, кафу, кућну хемију. Произвођачи и добављачи више цене правдају скупљим сировинама и слабљењем курса динара

ПОЈЕДИНЕ трговине добиле су „теже“ ценовнике за неке врсте млека, јогурта, сирева, маргарина за један до три одсто, кућне хемије до пет, замрзнутог воћа и поврћа до седам процената... Већ почетком фебруара могу се очекивати нове цене појединих месних прерађевина, кафе, намаза, алкохолних пића...

Трговци најављена поскупљења правдају новим ценовницима добављача и произвођача, који пак као разлоге за више цене наводе скупље сировине и слабљење курса динара. Ипак, поједини трговински ланци засад нису добили најаве за поскупљења.

У компанији „Неопланта“ како кажу „неће повећавати цене својих производа у скоријем периоду“. Слично истичу и у „Хенкелу“.

ИМА И СНИЖЕЊА

У трговинама „Максија“ и „Темпа“ у наредном периоду планирају већи број промотивних акцијских снижења. Тако ће до краја ове недеље пилеће месо, пилећи филе, батаци да се продају за 10 до 15 одсто јефтиније. Пилећи филе стаје 437, крила су 184, батаци и карабатаци по 274, пилеће груди 293, док је пиле „грил“ 199 динара за килограм.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:362620-Kragujevac-Fijat-zaposlio-97-radnika>

Крагујевац: Фијат запослио 97 радника

ФоНет

Током јануара, компанија Фијат Аутомобили Србија запослила је 97 нових радника, а већина новозапослених примљени су у сектор припреме за почетак серијске производње новог модела аутомобила Л-зеро

КРАГУЈЕВАЦ - Током јануара, компанија Фијат Аутомобили Србија запослила је 97 нових радника, а већина новозапослених примљени су у сектор припреме за почетак серијске производње новог модела аутомобила Л-зеро.

Генерални директор ФАС Антонио Ферара раније је најавио да је планирано да серијска производња тог аутомобила почне крајем маја ове године.

Како би пројекат био реализован у складу са неопходним стандардима, током наредних месеци ФАС ће наставити да трага за квалификованим радницима, који након запошљавања пролазе кроз додатне свеобухватне тренинг програме, наводи се у саопштењу ФАС.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:362695-Porodilje-bez-podrske-drzave>

Породиље без подршке државе

Б. СТЈЕЉА

Упркос праву на целу зараду, држава не може да гарантује исплату свим мајкама на одсуству. Угрожене су све раднице чије су фирме у блокади, а таквих је много

ПОРОДИЉСКУ накнаду за време одсуствовања са посла у Србији је током децембра примило 35.278 мајки, али би њихов списак био много дужи да су биле запослене код савеснијих послодаваца. Упркос томе што држава гарантује исплату свим породиљама које су у радном односу, ни једног динара нису добиле раднице чија су предузећа у блокади, а таквих је фирми, према подацима Народне банке Србије, чак 62.326!

- Закон каже да породиља има право на накнаду зараде коју је већ исплатио послодавац - објашњава Милена Антић из Сектора за бригу о породици у Министарству рада и социјалне политике. - Држава тако послодавцу заправо рефундира новац који је он већ дао својим радницама. А ако нема зараде, нема ни основа да се он надокнади. пак, објашњава Милена Антић, и ова се препрека може превазићи, али уз добру вољу послодавца.

ТРУДНИЦАМА ЈОШ ТЕЖЕЗА разлику од породиља, које имају макар мале шансе да наплате своје накнаде, труднице запослене у фирмама чији су рачуни блокирани немају никаквих права. - Републички завод за здравствено осигурање одбија да исплаћује накнаде за боловање било којем раднику чији послодавац није измирио порезе и доприносе свим запосленима - подсећа Селаковићева.

- Пронашли смо заштитну меру како ове жене не би биле оштећене, па смо дали могућност послодавцима, чији су рачуни блокирани три месеца, да поднесу захтев за исплату накнада овим породиљама како би им била исплаћивана минимална зарада, односно око 17.000 динара месечно - наставља Милена Антић. - А да би породиље добиле овај новац, послодавци морају да поднесу доказе да су им рачуни блокирани и да попуне обрасце у Секретаријату за социјалну заштиту, уколико је реч о Београђанима, или у матичној градској управи према седишту фирме. То, међутим, власници фирми чине веома ретко.

Иако ни у једном ресору не постоји евиденција колико је тачно жена оштећено због лошег пословног биланса предузећа, у Удружењу "Родитељ" процењују да је реч о стотинама породиља - месечно.

- Мало се која од њих одлучи да пријави послодавца Инспекторату за рад јер страхује да ће изгубити посао, пошто пријаве не могу да буду анонимне. Зато многе опраштају власницима фирми или уместо њих јуре за документима како би извукле бар неки динар - каже Бојана Селаковић, правница овог удружења. - На жалост, и даље је више оних које у овоме не успеју.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:362573-TENT-Strajk-nastavljen-struja-bez-zastoja>

ТЕНТ: Штрајк настављен, струја без застоја

П. Ј.

Чланови Синдиката сменских радника Термоелектране „Никола Тесла” настављају протест јер нису нашли договори са представницима Владе око плата. Производња струје није угрожена

Термоелектрана "Никола Тесла" у Обреновцу

ПРОИЗВОДЊА струје у Термоелектрани „Никола Тесла“ одвија се без застоја и смањења, упркос штрајку око петине запослених окупљених у Синдикат сменских радника који траже повећање зараде за 26 одсто. Они су у среду по подне поштрили двомесечни штрајк, блокирајући управну зграду ове електране, са захтевом да им плате буду повећане, али су се разишли пре поноћи.

Представници овог синдиката, који окупља 660 радника од укупно 2.650 запослених у ТЕНТ-у, састали су се у четвртак са генералним директором ЕПС Драгомиром Марковићем и државним секретаром Министарства енергетике Душаном Мракићем, али још нису нашли решење.

Када је пре седам година промењен Закон о раду, сви сменски радници стекли су право на увећање зараде од 26 одсто у односу на основну плату. Сада се просечна нето зарада сменског радника у ТЕНТ-у креће и до 85.000 динара, а синдикат тражи повећање у складу са законом.

Како кажу у Управи ТЕНТ-а, пословодство је исцрпilo све могућности за решавање проблема, али производња електричне енергије није угрожена.

- Више од половине укупне производње струје целе „Електропривреде Србије“ у четвртак је испоручено из ТЕНТ-а - кажу у Управи ове електране. - Хоћемо да будемо конструктивни партнер за све синдикалне проблеме, али све могућности и овлашћења смо исцрпели. Процес производње мора да се обезбеди у свим сегментима рада, а не само у производњи струје, па би наставак радикализације штрајка створио озбиљне проблеме у функционисању ТЕНТ-а.

ВОДОСТАЈ

ЗБОГ ниског водостаја река и смањене производе струје у хидроелектранама, рад термоелектрана у Србији и даље је повећан. Сваки прекид у производњи електричне енергије могао би да направи велике проблеме у снабдевању потрошача, па штрајкачи морају да поштују предвиђен рад блокова.

<http://www.blic.rs/Vesti/Tema-Dana/302214/Plate-u-Surcinu-triput-vece-nego-u-Svrljigu>

Плате у Сурчину трипут веће него у Сврљигу

Ана Словић, Марија Шкрбић

Регионалне разлике у Србији, и поред бројних покушаја Владе, и даље су врло изражене. У току 2011. број незапослених порастао је у свим регионима, али је стопа незапослености далеко већа на југу него на северу земље. Колика је разлика грађани Србије најбоље виде у својим новчаницима јер су плате и пензије у појединим београдским општинама и три пута веће него у Гаџином Хану, Сврљигу или Трговишту.

Разлике у економском развоју локалних самоуправа износе и до десет према један

Пиће у кафићима или карте за градски превоз јесу два до три пута јефтинији у унутрашњости него у Београду, али толико су и зараде у главном граду веће. Сличне разлике виде се и код пензија. У неразвијеним општинама оне су у просеку око 13.000, док су у Београду просечне пензије изнад 30.000 динара. Однос између највише и најмање развијене јединице локалне самоуправе, гледано према нивоу економског развоја, износи 10:1. Чак 40 општина налази се на списку девастираних и оне су углавном на југу и истоку земље. Списак ових општина направљен је прошле године, али Жарко Шундерић, менаџер владиног тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва, каже да се мало тога изменило и да су ови региони и даље у највећем проблему.

- Оно што држава може да уради је да помогне општинама сиромашнијим од просека, тако што

ће из буџета одвојити наменска средства за социјалну заштиту и омогућити већа средства страним инвеститорима ако оду у неразвијену општину - каже Шундерић.

Кликни за увећање (+)

Економиста Мирослав Здравковић сматра да у претходне четири године ништа није урађено како би се смањиле регионалне разлике.

- Потребне су велике промене у производњи како би неки крај живнуо. У Прибоју, на пример, треба отворити фабрику у којој ће се запослити велики број људи. Разлике су драматичне. Није толико битна ни просечна зарада, већ питање колико људи ради у некој општини. Београд и Нови Сад су се већ квалификовали за ЕУ, док делови источне и јужне Србије могу да се пореде тек са неким неразвијеним регионима Турске - каже Здравковић.

Гордана Матковић, саветница председника Србије за социјална питања, каже да колике су разлике показују и последњи подаци о незапосљености. Стопа незапослености највећа је на југу и истоку Србије и износи 26,6, док је у Београду 20,8 одсто.

- Очигледно је да нисмо ни близу фазе да почну да се смањују разлике. Требало би обезбедити можда и додатне интервенције, али само за општине у којима је то најпотребније - каже Матковић.

Социјалну помоћ прима 203.408 особа

Са почетком кризе, крајем 2008, почео је да расте и број корисника социјалне помоћи. Ако се изузме Београд, највећи број корисника је на југу Србије - у Топличком, Пиротском, Јабланичком и Пчињском округу. Све лошији материјални положај, али и законско проширење листе корисника, довели

су до тога да је број корисника социјалне помоћи за три године порастао за 60.000 особа.

- Социјалну помоћ 2008. примала је 56.341 породица или 144.015 појединаца, а прошле године 82.058 породица и 203.408 појединаца - каже Љубомир Пејаковић, саветник министра рада и социјалне политике и подсећа да је у последње три године повећан и број народних кухиња, као и да не постоји неразвијена општина у Србији у којој није отворена народна кухиња.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/302433/Jugoremediji-preti-stecaj>

„Југоремедији” прети стечај

Тањуг

“Југоремедија” је у тешкој ситуацији, 440 радника је без плате већ четврти месец и фабрици прети стечај, рекао је Здравко Деурић, вршилац дужности директора ове фармацеутске компаније.

Он је оценио да због одсуства подршке државе “можда постоји намера да фирма доживи судбину ‘Срболека’ и да је неко купи из стечаја, али без власништва мањинских акционара”.

Према његовим речима, предузеће покушава да стане на ноге од 1. марта 2007. године када је раскинут приватизациони уговор са Јовицом Стефановићем Нинијем.

Акционари су затекли дуг од преко 20 милиона евра који је враћен, тврди Деурић. Затим је уложено око 11 милиона евра у чврсте форме лекова, како би добили ГМП сертификат.

Међутим, светска криза доводи до проблема, па тако настаје и дуг од 320 милиона евра РЗЗО према велдрогеријама, рокови за плаћање продужени су на 150 до 300 дана, а све то утицало је на рад “Југоремедије”, навео је Деурић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/302222/Ko-ne-bude-platio--na-vreme-sud-ce-mu-uzeti-novac--za-pet-dana>

Закон о роковима плаћања представљен привреди

Ко не буде платио на време, суд ће му узети новац за пет дана

Бојана Анђелић/Маријана Кркић

Плаћање обавеза у року од 60 дана неће моћи да избегну ни приватна ни државна предузећа јер ће судови осим изрицања казни, имати право и да наложе аутоматско скидање новца са рачуна дужника, сазнаје „Блиц“.

За прекорачење рокова плаћања казне и за руководиоце државних институција: Детаљ са јучерашњег представљања закона

Предузећа која не могу да наплате дуг дуже од два месеца, до свог новца моћи ће да дођу у року од пет дана, под условом да дужник има пара на рачуну. Како објашњавају у Министарству економије, довољно је да кашњење пријаве суду, који решење по пријави доноси по хитном поступку.

- Поред урачунавања затезне камате, суд је тај који одређује казну и за одговорно лице и за фирму и у року од пет дана мора да донесе решење. Дакле, пријавите пословног партнера у понедељак и већ у петак суд мора да донесе решење које одмах иде у извршење. И то ће важити за све, и за државни и за приватни сектор - објашњава за „Блиц“ министар економије Небојша Ђирић како би у пракси требало да изгледа поступак наплате дуга и кажњавања према Нацрту закона о роковима испуњења новчаних обавеза.

Држава ће бити изузета од плаћања новчаних казни, која за све остале износи од пет до 20 одсто укупног дуга. Новчана казна, међутим, неће мимоићи одговорна лица ни у државним институцијама.

Као и сви остали, и руководиоци државних органа мораће да плате казну од 50.000 до 150.000 динара.

- Директор дома здравља или неког јавног предузећа мораће да одговара што је трошио новац који нема. Увођењем личне одговорности биће санкционисани несавесни руководиоци - поручује Ђирић.

Плаћање у року дужем од 60 дана моћи ће да уговоре предузетници, и то само када послују међусобно. Велике или компаније средње величине никада неће моћи да уговоре рок дужи од два месеца чак ни када сарађују с предузетницима.

- Овим законом ће предузетници бити заштићени јер они нису били генератор великвидности. То су биле велике компаније, трговински ланци и јавна предузећа. Били су у позицији да постављају услове и користили су економску моћ на тржишту да уцењују мала предузећа. После овог закона, то више неће бити могуће - тврди министар Ђирић.

Иако се дуговања привреде и јавног сектора мере стотинама милијарди динара, овај закон се неће примењивати ретроактивно и важиће само за нове уговорене послове.

Расправа привредника

На представљању нацрта закона присутни привредници нису са истим ентузијазмом дочекали закон. Ристић (Делез): У ЕУ је примена закона одложена годину дана да би привреда могла да се припреми на нове услове. Сигурно постоје компаније које немају довољно средстава да испуњавају обавезе. Комерцијално тржиште боље уређује ствари од закона. Атанацковић (Унија послодаваца): Управо је ваш бивши власник био носилац неплаћања. Мале фирме нису се усуђивале да се супротставе да не би изгубиле позицију. Великима кредити нису били ни потребни, кредититале су их мале фирме које дуговања нису могла да наплате.

- Стари дугови јесу велики, али ту имамо двоструки проблем јер да не постоји закон, дуг би само растао до момента када може потпуно да експлодира. Овако подвлачимо црту и све нове обавезе и уговори крећу редовно да се сервисирају.

Уколико компанија почне да наплаћује потраживања у периоду од 60 дана, а не 220 дана, аутоматски ће имати повећану ликвидност и у једном моменту ће моћи да се позабави старим обавезама - каже Ђирић и додаје да ће предлог бити послат у скупштину крајем јануара. Ако током расправе у Скупштини не буде промена, примена би требало да почне два месеца по усвајању, средином године.

Шта предвиђа закон о ограничавању рокова плаћања

- Рокови плаћања максимално 60 дана
- Новчана казна од пет до 20 одсто укупног дуга- минимум 100.000 динара (не важи за Републику Србију, државне органе, град, јединице локалне самоуправе)
- Новчана казна за одговорно лице од 50.000 до 150.000 динара (важи за све)
- Аутоматско обрачунавање затезне камате
- Казне одређује суд
- Дужи рокови плаћања од 60 дана само за мале фирме (до 50 запослених) када послују једна са другом

Почетно неповерење струке

- Економиста **Драгован Милићевић** каже да је јако лепо што доносе закон, али сматра да је тешко остварив јер најпре држава, која је највећи дужник, нема пара. "Држава нема усклађене токове прилива и одлива новца, што је тешко предвидети јер би морали знати колико ће новца лећи на рачун у наредних шест месеци. Недисциплина у плаћању је настала због дефицита на свим нивоима, а они се најчешће покривају продужавањем рокова плаћања", каже Милићевић.
- **Веселин Јевросимовић**, власник компаније „Комтрејд груп”, поздравља закон, али истиче да је сада важно и какав ће бити механизам наплате. "Брине ме какав ће бити систем ако се потраживања ипак не наплате у року. Ако ће наплата бити по аутоматизму, онда ће закон бити примењив у пракси, а ако фирме треба да се развлаче по судовима, онда тај проблем није решен и све ће бити као и до сада. Данас свако може да вам узме робу и да вам плати после неколико година", сматра Јевросимовић.
- **Ана Јоловић** из Цента за слободна тржишта каже да је доношење овог закона у складу са оним зашта се ЕУ залаже, али да је проблем неликвидности много дубљи

и већи и да захтева системско решавање. "Плашим се да би ограничавање слободе уговарања могло да изазове и контраефекат, да се не смањи привредна активност и да буде мања од ове коју имамо. Механизам контроле је и до сада постојао. И до сада си могао да блокираш неке рачун због дуговања, али се тиме ништа не постиже ако то предузеће нема пара", оцењује Јоловић и додаје да увођење новчане казне неће много помоћи.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/302320/Godisnje-se-odobri-2500-zahteva-za-zaposljavanje-stranaca>

Годишње се одобри 2.500 захтева за запошљавање странаца

Танјуг

Национална служба за запошљавање годишње одобри око 2.500 захтева за заснивање радног односа странаца у Србији, речено је данас на седници скупштинског Одбора за рад, борачка и социјална питања, који је у начелу усвојио предложени закон о запошљавању странаца.

У предложеном закону пише да, с обзиром да се ради о одобрењима која се искључиво односе за заснивање радног односа, не постоје свеобухватни подаци о странцима који остварују право на рад по другим основама.

Помоћница министра економије и регионалног развоја Љиљана Џувер рекла је да се предложеним законом на једнообразан начин регулише област запошљавања странаца у Србији, а да ће његово усвајање за последицу, поред осталог, имати и привлачење страних инвестиција.

Постојећи закон донет је, према њеним речима, још 1978. године, па је у многим сегментима застарео и не обухвата случајеве када странци раде и борава у Србији и када су чланови управних одбора и власници предузећа.

Џувер је представила поједине одредбе закона, према којима ће, поред осталог, странцима за рад у Србији бити потребан одобрен боравак и радна дозвола, док ће поједине категорије, попут дипломата и спортиста, бити изузете из обавезе поседовања радне дозволе.

Страни држављани ће, како је навела, имати једнака права за случај незапослености као и домаћа лица, а закон ће се односити како на странце који се запошљавају у Србији, тако и на послодавце који запошљавају те странце.

Влада Србије, предлагач закона, као позитивне ефекте предложених решења навела је потпуно регулисање материје која се односи на запошљавање странаца у складу са савременим токовима у вези кретања радника и остваривања права на рад, усаглашавање са другим

позитивним прописима.

Такође, Влада Србије очекује да ће предложена решења омогућити запошљавања и samozapoшљавања странаца, остваривања права на спајање породице у одређеним случајевима, остваривање права у вези незапослености и других специфичних права, могућност ограничења броја странаца који остварују права на рад.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/za-cetiri-godine-zaposleno-39000-vojvodjana>

За четири године запослено 39.000 Војвођана

Од 2.224.000 укупно запослених у Србији у Војводини ради 580.415 радника, а да је од 2004. године до сада број незапослених смањен с готово 300.000 на нешто више од 203.000 људи - саопштио покрајински секретар за рад, запошљавање и равноправност полова Мирослав Васин.

По свим економским показатељима, Војводина је развијени регион у Републици Србији, одмах после Београда, о чему сведочи и то што је у групи најразвијенијих локалних самоуправа, чији је степен развијености изван републичког просека, десет самоуправа из Војводине, а свега три војвођанске општине су недовољно развијене – рекао је на конференцији за новинаре покрајински секретар за рад, запошљавање и равноправност полова Мирослав Васин. – Београд је, наравно, најразвијенији јер је главни град, административни центар и седиште највећих компанија, али је Војводина одмах иза, и по свим економским показатељима је најперспективнији регион у Србији.

Васин је указао на то да од 2.224.000 укупно запослених у Србији у Војводини ради 580.415 радника, а да је од 2004. године до сада број незапослених смањен с готово 300.000 на нешто више од 203.000 људи. По његовим речима, за последње четири године, захваљујући програмима и активностима Владе Војводине, запослено је око 39.000 људи.

– У укупном броју страних инвестиција, Војводина учествује с 45 одсто, а у компанијама са страним капиталом запослено је више од 63.000 радника. Инвеститори су и даље спремни на то да улажу у Војводину јер се воде разговори с многим заинтересованим партнерима, а ускоро се очекује и отварање погона неколико страних компанија. Када је структура запослености у питању, у Војводини у предузећима у државном власништву ради 26,3 одсто запослених, док је у приватном сектору 60,5 одсто запослених – истакао је Васин.

Он је рекао и да Војводина у укупном извозу Србије учествује с 37,3 одсто, у увозу с 30,6 одсто, те да се 77 одсто увоза односи на репроматеријал и сировине, док се роба широке потрошње увози свега 8,29 одсто. *Д. Млађеновић*

На црно ради 30.000 странаца?

Србија ће ускоро добити нови закон о запошљавању странаца јер је очигледно дошло време да се овај важећи из 1978. године коначно промени. О томе колико странаца ради у Србији у овом тренутку прецизних података нема, али се незваничне процене крећу од 20.000 до 30.000 радника.

Највише их је, наравно, док траје грађевинска и сезона пољопривредних радова, а махом долазе из Румуније, Македоније и Албаније.

Када се ради о званично издатим дозволама за рад, оне су, по подацима Националне службе за запошљавање, дате углавном менаџерима, директорима компанија, ИТ-стручњацима... Све траженије су и дозволе за куваре с познавањем појединих, најчешће егзотичних кухиња, као што су тајландска и кинеска.

– Национална служба за запошљавање годишње одобри око 2.500 захтева за заснивање радног односа странаца у Србији – речено је јуче на седници скупштинског Одбора за рад, борачка и социјална питања, који је у начелу усвојио предложени закон о запошљавању странаца.

У њему пише да, с обзиром на то да се ради о одобрењима која се искључиво односе за заснивање радног односа, не постоје свеобухватни подаци о странцима који остварују право на рад по другим основама.

Помоћница министра економије и регионалног развоја Љиљана Џувер рекла је да се предложеним законом на једнообразан начин регулише област запошљавања странаца у Србији, а да ће његово усвајање за последицу, између осталог, имати и привлачење страних инвестиција. Постојећи закон донет је, по њеним речима, још 1978. године па је у многим сегментима застарео и не обухвата случајеве када странци раде и бораве у Србији и када су чланови управних одбора и власници предузећа. Љиљана Џувер је представила поједине одредбе закона, по којима ће, између осталог, странцима за рад у Србији бити потребан одобрен боравак и радна дозвола, док ће поједине категорије, попут дипломата и спортиста, бити изузете из обавезе поседовања радне дозволе. Страни држављани ће, како је навела, имати једнака права за случај незапослености као и домаћа лица, а закон ће се односити како на странце који се запошљавају у Србији, тако и на послодавце који запошљавају те странце.

Влада Србије, предлагач закона, као позитивне ефекте предложених решења навела је потпуно регулисање материје која се односи на запошљавање странаца у складу са савременим токовима у вези с кретањима радника и остваривањем права на рад, усаглашавање с другим позитивним прописима. Такође, Влада Србије очекује да ће предложена решења омогућити запошљавања и samozapošljavanja странаца, остваривања права на спајање породице у одређеним случајевима, остваривање права у вези с незапосленошћу и других специфичних права, могућност ограничења броја странаца који остварују права на рад...

Е. Дн.

Борави их око 70.000

Увек треба правити разлику између странаца који бораве и оних који раде, то јест који имају радне дозволе. По последњим доступним подацима, у Србији легално борави око 70.000 страних држављана, али је само њих 2,5 одсто затражило и радне дозволе.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

Potpisan protokol o saradnji sindikata zanatstva i Asocijacije malih i srednjih preduzeća

Zajednički protiv propadanja

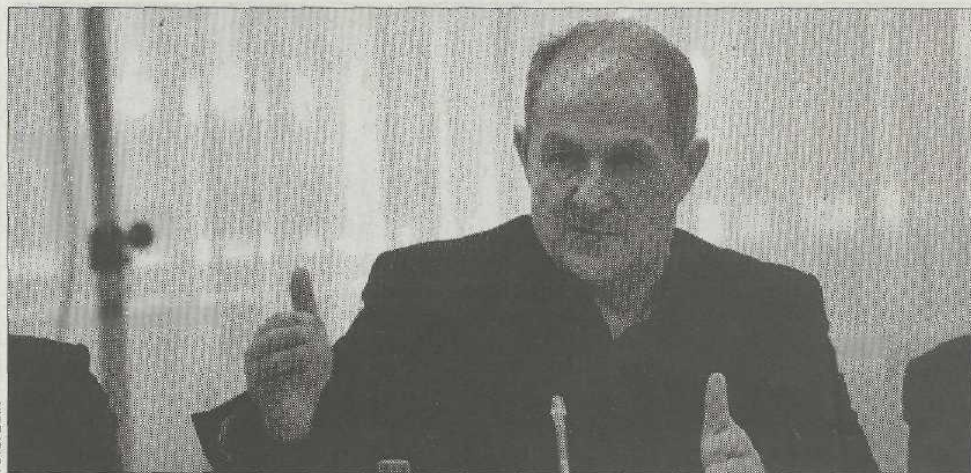
„Na pomolu je bojkot zbog izmena zakona o skraćenju rokova plaćanja i poreskom sistemu koji će pod 'katanac' staviti oko 60.000 firmi i ugroziti još oko 100.000 radnih mesta“, ističe Milan Knežević iz preduzetničke asocijacije

Dobrila Soleša

Beograd

Protokol o saradnji potpisali su juče u Domu sindikata u Beogradu Mitar Kostić, predsednik sindikata zanatstva, usluga i preduzetništva i Žarko Milisavljević, predsednik Asocijacije malih i srednjih preduzeća i preduzetnika (AMSPP). „Nema potrebe da se konfrontiraju i razdvajaju radnici i vlasnici firmi, već da se u zajedničkom dijalogu stvori 'inicijalna kapisla' u partnerskom nastupu prema vlastima, koji već godinama donose pogubne zakonske i privredne norme poslovanja“, istakao je Kostić prilikom potpisivanja protokola. Kostić je naveo da je rasterećenje od ogromnih nameta i poreza koji su među najvećima u Evropi osnovni zahtev, te da je nerazumno i neodrživo stanje da su izdvajanja stigla na 70 para za jedan dinar zarada.

Zbog velikih opštinskih taksi i raznih nameta na „vilajet“ gase se

Milan Knežević, predstavnik AMSPP za tekstilnu industriju

mnoge male preduzetničke radnje posebno u provinciji, dodao je Kostić ukazujući da je suština dogovora da se zaustavi pad zaposlenosti, ublaži rad na crno i otvore nova vrata pregovanja i socijalnog dijaloga na polju preduzetništva. „Prilikom osnivanja 2008. godine naši članovi su zapošljavali oko 400.000 radnika, od čega dve trećine u zanatstvu, ali je tokom krize upravo u tom sektoru došlo do otpuštanja oko 80.000 radnika. I pored toga mali preduzetnici u 98 odsto slučajeva izmiruju svoje obaveze prema državi, iako je preduzetništvo izloženo dugogodišnjim pritiscima, ukinut je penzijski fond samostalnih delatnosti. Štedno kreditna zadruga koja je postojala 150 godina je nestala dekretom, za-

dužbine i legati su oduzeti, a Srbija je i danas jedina zemlja u Evropi koja nema Zakon o zanatstvu, koji treba što pre doneti“, istakao je Milisavljević. On je rekao da će i ova preduzetnička organizacija ubuduće morati da nađe političko opredeljenje i izabrati onu opciju koja će se zalagati za unapređenje privrede i preduzetništva. „Ukoliko se usvoje zakonske promene o skraćivanju rokova plaćanja na 60 dana, jedna od najdramatičnijih posledica biće - jak udarac na radna mesta“, ističe Milan Knežević, predstavnik AMSPP za tekstilnu industriju. On navodi da je oko 62.000 preduzeća u blokadi, vodi se 3,5 miliona parnica zbog neplaćenih računa za dospele obaveze, struju, vodu... Kupovna moć je

dramatično opala, a tražnja čak za 50 odsto. Pritom već deset godina vlast ne uvažava apele privrednika, a i ovog puta se izuzima država od čvrstih obaveza plaćanja obaveza, što je dodatni apsurd, kaže Knežević. On napominje da donošenje promena zakona o porezima po kojem će se od jula plate moći izmiriti tek po plaćanju doprinosa, treba odgovoriti bar za šest meseci. „Procenjujemo da oko 60.000 preduzeća neće moći da izmiri plate i doprinose od mesec do tri meseca, a nakon sedam dana doći će do blokade računa. Ovi rigidni zakoni ugroziće još najmanje 100.000 radnih mesta i ako se ništa ne promeni može doći do bojkota radnika i građana, do pozivanja na građansku neposlušnost“, kazao je Knežević.